

Kirken + Palestina = sant

15. mai 2018 – 70 år etter Nakba.

Sokneprest i Asker Tor Øystein Vaaland talte på en markering foran Kampen kirke som kom i stand etter initiativ fra flere av Oslos prester i solidaritet med det palestinske folk. Initiativet er støttet av Mellomkirkelig Råd, Kvekerhjelpen, Karibu og Sabeel. Under kan dere lese oppropet fra våre kristne venner.

APPELL VED KAMPEN KIRKE 15. MAI 2018: 70 ÅRS NAKBA

Hvorfor er det sånn, at vi tåler så inderlig vel at palestinere blir drept? Er de mindre verdt som mennesker?

Bare i går, mer enn 50 drept, ved grensegjerdene til Gazastripen.

Kanskje var de væpnet med sinne, og lengsel, og mot, og håp om en gang å få se – eller, vende tilbake til – mødrenes og fedrenes landsbyer.

Der det i dag, i beste fall, bare er noen overgrodde steinrøyser, eller fikenkaktus med dype røtter, som markerte tomtegrensene for sytti år siden.

Hvorfor er det sånn, at palestinske flyktninger liksom ikke skal, noen gang, få vende hjem?

De i går, kryssa ingen grense. De kunne ikke. Ikke prøvde de heller.

De blei skutt før de kom så langt, eller i ryggen, på vei bort.

«Deres drøm blei vårt mareritt.»

Hvor mange ganger har jeg ikke hørt den setningen, hos oppegående, utslitte kristne eller muslimske palestinere?

Og så, det påfølgende sukket. Oppgittheten. Forlattheten.

Det var den israelske drømmen. En uavhengighetsdag feiret i går, kronet med en amerikansk ambassade i Jerusalem.

Byen som FN så for seg på deling. Selv da vestmaktene ville opprette det nye Israel, skulle Jerusalem være en by for alle.

«Deres drøm blei vårt mareritt» ...

Hva er vi samla for, her ved Kampen kirke? På dagen 70 år etter nakba, flyktningekatastrofen.

Dele noen tanker? Tale sant om alle menneskers verd!

Og kanskje hente litt næring til håpet, som fra min kollega i Beit Sahour, den lutherske sokneprest Ashraf, som sier at han vokste opp med en identitet som flyktning, som så mange andre, bak mur og stengsler, vel vitende om de ødelagte landsbyene, og som likevel vil si at «min sjel og min ånd er fri som fuglen i luften, og som fisken i havet».

Kanskje skal vi gråte litt over de døde. Og de som lever.

Kanskje sørge over overgriperne, som også må settes fri.

Kanskje be, stille, de av oss som tror litt på det.

Og så kan vi alle puste. Fritt, heldige som vi er, i våre vakre omgivelser.

Og kjenne på livets pust, gitt alle mennesker, som også kan minne om at ingen er over noen andre.

Vi kan vise våre palestinske venner at de ikke er helt forlatt.

Og så kan vi dele håpet om at kjærligheten er sterkere enn døden ...

Og at kjærligheten vokser når noe kan deles. For det er kjærligheten og ikke frykten, eller likegyldigheten, som kan sprengre grenser, og åpne opp.

Tor Øystein Vaaland

Sokneprest i Asker

15. mai 2018

Opprop

Vi samles til ett minutt stillhet utenfor Kampen kirke i solidaritet med palestinerne ikke-voldelige motstand mot blokaden av Gaza og okkupasjon av Palestina.

Vi samles til ett minutt stillhet med palestinske flagg med sørgebånd i våre hender i respektfull deltakelse med palestinske flyktningers lengsel etter å komme hjem, til sine hus, sine marker, sine røtter og tradisjoner. 750 000 ble fordrevet i 1948 og i dag er det omkring fem millioner palestinske flyktinger.

(<https://www.unrwa.org/palestine-refugees>)

Flagget, menneskene, pusten og stillheten er en bønn for rettferdig fred.

Blokaden av Gaza gjør livet uholdbart for to millioner mennesker, der halvparten er barn. Denne våren møter Israels militærmakt palestinske sivile demonstranter med skarpe skudd. Det er en uforholdsmessig styrkeforskjell og både palestinsk og israelsk sivilsamfunn skades på kropp og sjel. FNs generalsekretær og EUs utenrikssjef har krevd en uavhengig granskning av volden mot demonstrantene. Så langt har Israel avvist at voldsbruken må gjennom troverdig granskning. Vi mener blokaden av Gaza må oppheves og at Norge må henvende seg til Israel og kreve troverdig granskning av Israels voldsbruk.

Den norske kirke har en samarbeidsavtale med Den lutherske kirken i Jordan og Det hellige land og har i en årrekke arbeidet med tillitsskapende arbeid for rettferdighet, forsoning og fred. Både Mellomkirkelig Råd, KFUK/KFUM Global, Kirkens Nødhjelp, TeoLOGene, Sabeel, Karibu m.fl. og går inn for økonomiske virkemidler mot Israels okkupasjon.

Vi tror at likeverd og rettferdighet er en forutsetning for fred og at vold ikke er veien å gå. Denne markeringen er et forsøk på å gå ett skritt på fredens vei.

Kirkens spesielle kobling til nettopp Palestina er at Jesus var en palestinsk jøde og vi kaller området Det hellige land. De palestinske kristne bærer Jesusarven videre og beskytter de historiske stedene. Sammen med sine jødiske og muslimske søsken tar de vare på landet og livet der Jesus levde. Derfor har den verdensvide kirke et spesielt ansvar for å støtte arbeidet for rettferdighet, forsoning og fred for alle i Det hellige land, både kristne, jøder og muslimer.

Tor Øystein Vaaland
Arne Jor
Dag Iversen
Anne Anita Lillebø
Birte Nordal
Marit Skjeggstad
Tor B Jørgensen
Mellomkirkelig Råd
Kvekerhjelpen
Karibu
Sabeel